

אירגונים

כנס העצות הטובות

משתתפי הכנס הארצי של התנועה של שלום וביטחון. שהתכנסו השבוע בתל-אביב. יכלו להיות שבועי רצון לי-פחות מהעובדה, שקהל המשתתפים היה גדול בהרבה מהמצופה.

כל סניפי תנועה זו, המתנגדת למדיניות הממשלה ודוגלת בויתור על שטחים תמורת שלום, היו מיוצגים בכנס. מצע התנועה: "שלום ובטחון - כן, סיפוח - לא". אולם התוכן שנותנים לי-סיסמא זו חברים שונים אינו אחיד. עורך קול העם, ברל בלטי הציע, שי התנועה לא תאמץ לה סיסמאות קיצוניות. הוא נמנע במפורש מלתבוע התייצבות מ-אחורי הסיסמא: "שום סיפוח", בבטאו על ידי כך את עמדת הרוב במק"י, שבהנהגת ח"כ ד"ר סנה.

לעומתו דרש ח"כ אורי אבנרי, שי התנועה תקבע במפורש, שאי סיפוח משי-עוהו - חובה לגבולות ארבעה ביוגני במסגרת של הסדר שלום. כל ניסוח אחר, שאינו אויבר זאת במפורש הוא לא משי-מעוהי. שהרי ב"אי סיפוח" דוגלים אף גדור לי הספחנים. רתיעתה של התנועה, אמר אבנרי, מאמירת דברים מפורשים בי-שאלה זו היא גורם עיקרי לחולשתה.

הכנס נפתח בהרצאותיהם של פרוש-אריאלי, שעמד בין השאר על משמעות מברק הפרוספורים לגולדה מאיר, ושל אל"מ (מיל), מאיר פעיל, שהסביר בהר-צאתו על הנושא: "גבולות בטחון", כי מאז מלחמת ששת הימים אין לומר שיש-ראל נתונה בסכנת השמדה על ידי שכ-נותיה. מכאן, שהרחבת גבולות אינה צור-רך בטחוני. באותו נאום דיבר פעיל על היווצרותו של "אפרטהייד" ביחס לער-ביי השטחים. "לערבים הכל מותר - רק לא זכויות פוליטיות".

"שפע נאומים, הרבה עצות טובות. אבל אני מסופק אם ייצא מזה גם מעשה של ממש", אמר אחד הנוכחים באולם.

דרכי אדם

גואל השכונה

בארבעת החודשים האחרונים, סבל ישי-ראל זלץ * מהמחלה המשגעת כל ישראלי וטוב - שאגת רמקולי הטלוויזיה - של שכניו. שכן אלמוני החל מאזין לטלוויזיה שלו בקול רעם נוראי, וזלץ, שהאמין בערבים הראשונים כי זה אסון חולף, החל סובל יותר ויותר. מה גם, שהוא עצמו היה חסיד די קטן של המקלט הקטן. נהג לבלות את ערביו בקריאה או האונה לי-תקליט טוב - ושקט. ים המלל הטלוויז-יוני שרעם מבעד לחלונותיו הסגורים, הטרידו בצורה המורה.

חוסר קומוניקציה. כאשר כשל כוח הסבל, החליט זלץ לפעול. כרווק בודד בשיכון רווי המשפחות לא היה לו כמעט כל מגע עם שכניו. בעייתו הראשונה הי-תה - לאחר את מקור האסון.

זה לא היה קל, אך לבסוף הצליח: היתה זו משפחה חדשה, שעקרה לדירה בבית המגורים ממול לזה של זלץ. תוך כדי ביי-רוהיו, התגלה לזלץ כי כל שכניו סובלים גם הם מזה אך אינם עושים דבר בנידון. זלץ אור עוה, פנה אל השכנים. כמצופה נסתיימה השיחה בעוינות מוחלטת, כשי-השכנים מסרבים לוותר על זכויות הפרט.

על הגג. זלץ לא ויתר. הוא התעניין במשטרה, במלר"ו ובכל גוף אפשרי. כור-לם היו אוהדים, ותו לא.

בייאוש, החליט הצעיר עדין האופי ורך הנפש, העובד כפקיד בחברת יבוא, לנקוט צעד של יאוש. באחד הלילות, עלה אל גג ביתם של השכנים, תחק את חוט האנטנה שלהם. אחר, ירד אל דירתם, סיפר על מעשהו.

מלחרת בבוקר, פנו השכנים אל עורך-דין, להגשת תלונה נגד זלץ. יום לאחר מכן, הורו לעורך הדין שלא להגיש. הסיבה: כאשר נודע בשכונה מעשהו של זלץ, התארגנו השכנים ספונטאנית, הגישו לחתוכי האנטנה אולטימטום: לבטל את התביעה נגד החותך - או שכל הש-כונה תגיש במאורגן תלונה נגדם על הפרת השקט.

היה צורך בחלוץ אחד שיקום ויעשה, כדי להושיע שכונה שלמה מיסוריה.

* השם מוטווה.

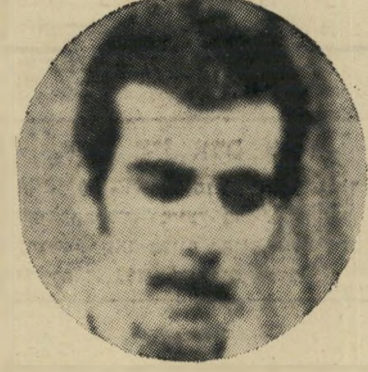
עדות החשודים ברצח. ללא ראיות נוספות, ספק אם עדות זו תספיק להרשיעם. אולם ללא קשר לדרך בה יפתרו שא-לות אלה, נקבעה השבוע, בצורה החור-תכת ביותר, העובדה כי בישראל קיים כיום פשע מאורגן, שבמיסגרתו פועל בית-דין פנימי, הגורר בין היתר, גם פסיקדין-מות. צריך להיות עיוור כדי לא להכיר בעובדה זו, לאחר שהתגלתה ברבים עוב-דת הפעלתם של רוצחים שכירים. צריך להיות יותר מעיוור, כדי לא לראות כי מעשי הרצח בשנתיים האחריו

החוקר

פקד יהודה פרסבורגר, ראש מיחלק החקירות של מרחב הירקון, מנהל את החקירה בפרשת הרצח של יוסף (יוסקאי) מורחי.

נות הינם חוליות בשרשרת אחת - אשר רצח יוסקאי הוא החוליה האחרונה בה, אך לא הסופית. ואם לזכור כי החוליה הראשונה היתה רצח עזרא מורחי - קשה לראות כיצד אפשר שלא לראות את הקשר בין החול-יות. עזרא ויוסקאי היו ידידים ושותפים במשך שנים. לא רק בעסקי הימורים וענ-יניים דומים, גם בפוליטיקה עסקו שני החברים. הם השתייכו לקבוצת קבלני קור-לות, שניפצה בזמנו את שלטונה של חי-רות בשכונת התקווה, הבטיחה למפא"י דאז את השלטון בשכונה. עזרא עצמו

יוסף (יוסקאי) מורחי

היה, תקופה ממושכת, שומר ראשו של דויד בן-גוריון. ידיו קרוב של עזרא ויוסקאי היה לא אחר מאשר מרדכי (מר-טש) צרפתי, איש העסקים הנודע וידידיהם של כל גדולי המדינה, משר הביטחון ו-מטה. אחרי רצח עזרא מורחי, נתמנה מנטש לאפוטרופוס על חנותו בשוק הסי-טונאי, שהיא מיכרה זהב, מנהל אותה למען אלמנתו של מורחי.

משלושת הידידים, נותר רק מנטש בחיים. ישנו עדיין גורם אחד בארץ, שי-לגביו כל מעשי הרצח של השנתיים הי-אחרונות אינם קשורים כלל ביניהם, והי-פשע המאורגן, המפעל גיורדין מוות ו-רוצחים שכירים, איננו אלא עזיבה של דמיון חולני.

גורם זה היא משטרת ישראל. לטענתה, גל הרציחות האחרון הוא מקרי בלבד, תוצאה של עליית מספר המשתמשים בי-סמים בעולם התחתון, והקלות הרבה שבה ניתן להשיג כיום נשק.

הגיב על כך חוקר פרטי ידוע: "שיקחו את צמרת המשטרה, ימצאו לאנשיה בי-בים טובים בחיים האזרחיים, ויושיבו במ-קומם מוחות רעננים. אז, המשטרה תגלה, את מה שתיום כל בלש מתחיל יודע."

מורחי, מאחר שאף אחד לא טען מעולם כי יש להם קשר עם עסקי העולם התחתון. לפי גירסה זו, החליטו רוצחיו של יוסקאי להטות את החשד משולחיהם האמיתיים, ביודעם שאם יסגרו אותם, אחת דינם למוות. מאחר שלאחים מורחי היה מניע, לכאורה, לחיסול יוסקאי, החליטו שני הרוצחים להצביע עליהם כעל שולחיהם. לגירסה זו ישנה גם וריאציה מעניינת: לפיה, תכננו מומיני הרצח להשליך את החשד, בכל מקרה, על האחים מורחי - גם אם לא ייתפסו האקדחנים מבצעי הר-צח. הסיבה: ליהושע מורחי היה מידע מדויק על כל המתרחש בעולם הפשע המאורגן. לפי שמועות, הוא נחשד בכך

זרוע מבצעת, וכי מאחוריו עמדו גורמים אחרים. לדברי האחים מורחי, כאשר דיוור-חו על כך למשטרה, נענו: שיבוא האיש למשטרה וימסור לנו את האינפורמציה. יתרה מזו: האחים מורחי עצמם שימשו מטרה לאיומי רצח, התלוננו על כך לא אחת. במקרה אחד, שיחררו אלמונים את הברגים בגלגל מכוניתו של יהושע מורחי, אולם הוא ניצל. (תשובת חוקרי המשטרה: היה זה רק כיסוי לקראת רצח יוסקאי). אולם הטענה החשובה ביותר, נגד גיר-סת אשמתם של האחים, היא זו: האחים מורחי, למרות שהם בעלי בית-מלאכה לי-מתכת בבתיים, מכירים כהלכה את אורי-חות העולם התחתון, אם היו רוצים לק-

שמעון מנחם

אברהם אגרישבסקי

מכונת האמת

פיספסה

עזרה אחת, לפחות, אינה מוכחשת עליידי שום צד: העובדה כי מי שהו-זומין אצל שני הרוצחים את הרצח. הסי-טור הראשון שסיפרו שני החשודים ברצח, לפי גירסת המשטרה, כאילו רצחו את יוסקאי בגלל חוב, אינו מובא בחשבון. לדברי המשטרה, הודו החשודים ששיקרו, שאלות רבות נותרו עדיין פתוחות. תו-צאות חקירתם במכונת-האמת של שני החשודים ברצח אינן משביעות רצון: לג-בי האחד התברר כי שיקר בעדותו. לגל-ל השני לא ניתן להסיק כל מסקנות, בגלל מצב בריאותו.

נות את מותו של יוסקאי, לא היו נוהגים כה בטיפשות, כפי שלכאורה נהגו. הם לא היו יוצרים קשר ישיר בינם לבין הרוצ-חים, אלא היו משריינים לעצמם שלוש או ארבע שכבות בידוד של מתווכים, ביי-גם לבין הרוצחים בפועל. יש להם מספיק קשרים, שכל, ידע וכסף, כדי לשמר על עצמם, לא לפעול בצורה כה פרימיטיבית כפי שטוענת המשטרה.

מובן שאין אלה כל הגירסאות. גירסה נוספת: הרצח בוצע מסיבות של תחרות מקצועית. לאחר רציחתו של עזרא מורחי, נשארו בעולם ההימורים בי-ישראל רק שתי קבוצות: בראש האחת עמד יוסקאי, ששותפו היה דמות ידועה מעולם הדיסקוטקים התל-אביבי. בראש השנייה - שני אוהדים בשם אבו סמיר וניסים לביא. ידוע שלאחרונה היו בידי יוסקאי סכומי כסף ענקיים, כתוצאה מ-עיסקות לא ברורות. לפי גירסה זו, נרצח יוסקאי על-מנת לפנות אותו משטח הי-מורים, לאפשר למישהו אחר להשתלט על מיכרה הזהב הזה. למישהו אחר זה, כדאי היה להשקיע 30 אלף ל"י בקניית חיסולו. 30 אלף ל"י הם סכום לא מבוטל אפילו לם הכסף הקל - אלא אם כן הש-אמורה להשקיע פירות נכבדים.

עזרה אחת, לפחות, אינה מוכחשת עליידי שום צד: העובדה כי מי שהו-זומין אצל שני הרוצחים את הרצח. הסי-טור הראשון שסיפרו שני החשודים ברצח, לפי גירסת המשטרה, כאילו רצחו את יוסקאי בגלל חוב, אינו מובא בחשבון. לדברי המשטרה, הודו החשודים ששיקרו, שאלות רבות נותרו עדיין פתוחות. תו-צאות חקירתם במכונת-האמת של שני החשודים ברצח אינן משביעות רצון: לג-בי האחד התברר כי שיקר בעדותו. לגל-ל השני לא ניתן להסיק כל מסקנות, בגלל מצב בריאותו.

גם לגבי האחים מורחי אין בידי המש-טרה, אפילו לדבריה, כל הוכחות, מלבד זה, שזו מרחיקה את החשד מהאחים